

(הא תנין) **השיות משות ימי בראשית נבראו ואנו היו שלמה דעתך:**

זה ארץ הייתה תהו ובהו סופיתא דקמרי גו קולטי דהוה בקדמיתה ולא אתקימת. הייתה כבר ולבתר אתקימת. בארכין ותרין ארתוון אטגילה עולם ואתקימת. וכלו עטירא דשما קדישא. בד מצטרפין סליקון בארכון (דז ל ע"ב) ארתוון לעילא ונחתין לתחא מתעטרן בעטרין באربع סטריא עולם ויביל עולם לאתקימת. ואלין אתקימין בעובדי דעתך (נ"א רמלכא). טיפסרא דקיילטא בהני שכיחי כחותם דגושפנקא. עלו וגפו את ואת ואתרי עולם. עלו גו כחותם ואצטרפו ואתקים עולם.

בקולפי דחוא רבבא מהו יעלו תהות נוקבי

לשון הקודש

בראשית נבראו, והם היו שלום העולם. וזה ארץ הייתה תהו ובה, הפסלה הטעונה בتوز קליטתו שהיתה בהתחלה ולא התקימה. הייתה כבר ואחר בז התקימה. בארכיים ושתיים אחרות כחותם החותמת. נכנסו וייצאו את ואת נברא העולם. נכנסו לتوز החותם והצטרפו והתקים העולם. במקל של הנחש הגדול הפו ונכנסו

רַעֲפָרָא אֶלְף וְחִמֵשׁ מֵאָה אַמִינַן. לְבַתֵּר תְהוֹמָה רַבָּא הָוּה סְלִיק בְּחַשׁוֹכָא וְחַשׁוֹכָא חַפי כֹלָא. עד דַגְנָפָק גַהְוָרָא וְבָקָע בְּחַשׁוֹכָא וְגַנְפָק וְאַתְגָהִיר דְבָתִיב, (איוב יב) מְגַלָּה עַמְוקָות מֵנִי חַשְׁךׁ וַיּוֹצָא לְאוֹר צְלָמֹות.

מֵיא אַתְקָלו בְּתִיקָלא אֶלְף וְחִמֵשׁ מֵאָה בְּאַצְבָעָן. תְלִתָ נְטִיפָנו גַו תִיקָלא. פְלָגו מְגַיְיחָו לְקִיּוֹמָא וְפְלָגו דַעָאלָו לְתָתָא. אַלְין סְלָקוֹן וְאַלְין גַחְתִין. כִיּוֹן דְסְלִיקָו בְּסְלִיקָו דִידָא. קָאִים תִיקָלא בְאָורָה מִישָר וְלֹא סְטָא לִימַנָא וְלִשְׁמָאָלָא. הַדָא הוּא דְבָתִיב, (ישעה י) מֵי מְדָד בְשָׂעָלו מִים וְגַו.

כֹלָא הָוּה בֵיה בְאָרָעָא סְתִים וְלֹא אַתְגָלִיא. וְחִילָא וְתִקְפָא וְמֵיא גַלְידִין בְגַזָה וְלֹא גַגְדוֹ וְלֹא אַתְפַשְטו. עד דְאַגְהִיר עַלה גַהְוָרָא דְלַעַילָא וְגַהְוָרָא

לשון הקודש

תְחִצִי מֵהֶם לְקִיּוֹם, וְחִצִי שְׁנָכְנָסָו לְמַפְתָה. אַלְוָן עַולִים וְאַלְוָן יוֹרְדִים. בֵין שְׁעָלוֹ בְעַלְיתָה הַיָּד, עַמְדָה הַמְשָׁקָל בְּדָרְךָ יִשְרָא וְלֹא סְטָה לִימַין וְלֹא לִשְׁמָאל. וְהוּ שְׁבָתוֹב (ישעה יט) מְגַלָּה עַמְוקָות מֵנִי חַשְׁךׁ וַיּוֹצָא מֵי מְדָד בְשָׂעָלו מִים וְגַו.

הַפְלָל הָיָה בְאָרֶץ נְסִתָר וְלֹא הַתְגַלָה, וּבָה וְתִקְפָה וּמִים קְפּוֹנָאים בְתוֹכָה, וְלֹא זְרוֹמוֹ וְלֹא הַתְפַשְטו. עד שְׁהָאִיר עַלְיהָ הָאָוֹר

תְחַת גְּקָבִי הַעֲפָר אֶלְף וְחִמֵשׁ מְאוֹת אַמְוֹת. אַחֲרָה קְה תְהָוָם רַבָּה הָיָה עוֹלָה בְחַשָּׁךְ, וְחַשָּׁךְ בְּסָה הַכְלָל, עד שִׁיצָא אָוֹר וְבָקָע בְחַשָּׁךְ וַיּוֹצָא וְהָאִיר, שְׁבָתוֹב (איוב יט) מְגַלָּה עַמְוקָות מֵנִי חַשְׁךׁ וַיּוֹצָא לְאוֹר צְלָמֹות. מִים נְשָׁקָלו בְמַשָּׁקָל אֶלְף וְחִמֵשׁ מְאוֹת שְׁלַשׁ נְמֻפוֹ לְתוֹךְ הַמְשָׁקָל.

מחאת בקילטוי ואשתריאו חילעה. הָא הוא דברתיב
ויאמר אליהם יהי אור. ויהי אור. דא הוא אור
קדמאה עלאה דהוה מקדמת דנא.

ומהכאמ נפקו כל חילין ותווקפין. וארעא אטבסקמת
ואפיקת חילעה לבתר. בין דנהיר (ונחית)
הזה אסתלק נהוריה מסיני עולם עד סיימי עולם.
בד אסתבל בחיבי עולם אתגנוו ואattedmir ולא נפיק
אלא בשביביו סתימין דלא אהפלין:

וירא אלים את האור כי טוב. תנן כל חלמא
דקימא בקיומה דברי טוב שלמא הוא לעילא
וთטא. חממי אתנון בפום ארחו כל חד וחד. חמא ט'
טוב ליה טב להלמיה הָא אוריתא פתח בית כי טוב.
נהיר מסיני עולם לסיימי עולם. ט' טוב. טוב הוא,
טוב נהירו באשלמותא.

לשון הקודש

שלםעה, והאור הכה בקרישה והפשירו
צבאותיה. וזה שבתובי ויאמר אללים יהי
אור ויהי אור. וזה אור ראשון עליון
שהיה מקדם לבן.
ומבאן יצאו כל האבות והפחות,
והארץ התבשלה והוציאה צבאותיה
אחר רך. בין שהAIR ווינדר, היה עולה
אורו מסוף העולם עד סוף העולם.
בשחספה ברגשינו העולם, גננו ונטמן,

ט' תשיעאה דכלה. את דאתניר מעלהה ראייה
ואתפליל ביה ואתעbid בסתימו נקודה רוא ד'
דיה נקודה חדא. ו' מהיליה נפיק. ביה אתעbid
שימים. כר אסתטיים בנקודה חד ואתגנו גו, אתנירה
ב'. מניה נפקו עלאה ותאה. עלאה טמירא. תהאה
אתגלייא ברוא דתרין. וקיימא בחילא דלעילא.

וְדֹא הָזָא טו"ב. אַלְיִן תְּלַת אֲתֹוֹן טו"ב אֶתְבְּלִילוֹ
לְבַתֵּר לְצִדְיקָא דְעַלְמָא דְבָלִיל בְּלָא לְעַילָּא
וְתַאֲכִים דָא אֲתָא אָמֵר, (ישעה ג) אָמְרוּ צִדְיקָ בֵּי טוֹב.
בְּגַיְן דְגַהְיוֹ עַלְאָה בְּלִילָא בֵּיה דְכַתִּיב, (תהלים קמ"ה) טוֹב
יְיַי לְבָל וּרְחַמְיוֹ עַל בָּל מַעַשָּׂיו. לְפָל בְּתִיב דָא סְתִמָּא
דְמַלָּה בְּגַיְן לְאַנְהָרָא יוֹמָא חד דְגַהְיר לְבָלָא. עַלְאָה
עַל בָּלָא. עד בָּאָן סְתִמָּא דְמַלְיִן.

לשון הקודש

ט' תשיעי של הפל. אות שמאיר מעליון גבלו אחר בך לצדיק העולים שכובל
ראשית ונבלל בו ונעשה בפטר של נקודה סוד של "שהיא נקודה אחת. ו'
אמרו צדיק ב' טוב. בגין שאור עליון
כלול בו, שבתוב (תהלים קמ"ה) טוב ה' לפל
ורחמיו על ב' מעשיו. לפל בתוב, זה
סתם של הדבר בשבייל להoir יומ אחד
שמאיר לפל, עליון על הפל. עד באנ
סתם הדברים.

בכח של מעלה.
וְזֹה טו"ב. שלוש האותיות הללו טו"ב

השלמה מההשומות (סימן ז')

לָמֶה בֵּית הַזֹּמָה לְאָדָם שָׁנֹצֶר בְּחִכְמָה שְׁפָתּוֹם מִכֶּל צָד וֶפְתוֹתָה מַלְפְּנֵיו וְהַאֲלֵף פֶּתַוחָה מַאֲחָרָיו רֹצֶחָה לוֹמֶר כִּי הִיא פֶּתַוחָה לְקַבֵּל מִן הַפְּטָר וַיֵּשׁ לָהּ פֶּתַח לְהַשְׁפֵּיעַ לְאֶחָרִים. (עד כאן מההשומות)

בראשית ברא אלhim. ר' ר' דראשיות עיריסות תיכם חלה תרימו תרומה. ד' א' חכמה עלאה דאייה ראשית. ב' ביתא דעילמא לא תשקאה מההוא נهر העיל ביה. ר' ר' דכתיב ונهر יוצא מעדן להשכות את הגן. ונهر דאגנייש פלא מעומקא עלאה ולא פסיקו מימי לעלמיון לאשקאה לנגנתא.

זהו עומקא עלאה בית ראשון בראשית אסתיטימיו ביה אתון בחד شبיל דקיק דגנוו בגניה. ומג'ו ההוא עומקא גפקו תריין חילין דכתיב

לשון הקודש

וז חכמה עליה שעלה שהוא ראשית. ב' בית העולם להיות משקה מאותו נهر שנכנס בו, סוד הפתוח ונهر יוצא מעדן להשכות את הגן. ונهر - שכונם את הפל מהעמק העליון ולא פוסקים מימי לעולמים להשכות את הגן.

ואותו עמק עליון בית ראשון, בראשית עיריסתכם חלה תרימו תרומה.

השלמה מההשומות (סימן ז')

לָמֶה בֵּית הַזֹּמָה לְאָדָם שָׁנֹצֶר בְּחִכְמָה שְׁפָתּוֹם מִכֶּל צָד וֶפְתוֹתָה מַלְפְּנֵיו וְהַאֲלֵף פֶּתַוחָה מַאֲחָרָיו רֹצֶחָה לוֹמֶר כִּי הִיא פֶּתַוחָה לְקַבֵּל מִן הַפְּטָר וַיֵּשׁ לָהּ פֶּתַח לְהַשְׁפֵּיעַ לְאֶחָרִים: ע"ב.

בראשית ברא אלhim - סוד של ראשית עיריסתכם חלה תרימו תרומה.

את השמים. שמים לא כתיב אלא השמים. מגו
ההוא עומק דסתומים מפלא. זאת הארץ סתימה דא
אפיק להאי הארץ.

אבל בכל לא דשימים הוה. ונפקו בחדא מתדבקא
בסטורי דא בדא. בד את נהיר ראישיתא
רכלא, שמים נטלו לה ואותיבו לה באתרה,
דכתיב זאת הארץ. זאת מقلלא דאותון דאון
א".ת. בד את הדרת ארעא למיתב באתרה ואת הפרש
(דף לא ע"א) מפטרוי דשימים, הות תוהה ובזהה
לאתדבקא בשמים בחדא (נ"א בקדמיה) בקדמיה.
בגין דחמת לשמים נהירין והיא אתחשבת. עד
דנהורא עלאה נפק עליה ואנHIR לה ותבת באתרה
לאסתקלא בשמי אfin באfin. יבדין אתתקנת
ארעא ואתבsuma.

לשון הקודש

בשביל רקייק אחד שננו בתוכו, הארץ, ואות – כלל האותיות שם א".ת. כשותרה הארץ לשבת במקומה ונפרדה מצד השמים, היתה תוהה ובזהה לקבך בשמים באחד כמו וכתחלה בהתחלה, משום שראתה את השמים מאירים והיא חשכה. עד שאור עליון יצא עליה והAIR לה, ושבה במקומה להסתכל בשמים פנים בפנים. ואו התתקנה הארץ והתבsuma.

אבל בכל של השמים היה. ויצאו אחד רוקחה בצד זה בזו. בשהAIR ראשית הפל, שמים לקחו אותה והושבו אותה במקומה, שבתויב ואות

נִפְקֵד נֶהוֹרָא בְּסַטֵּר יְמִינָא וְחַשּׁוֹבָא בְּסַטֵּר שְׂמָאלָא.
וְאָפְרִישׁ לוֹן לְבָתֵּר בְּגִין לְאַתְּפָלֵלָא דָא בְּדָא.
הָדָא הָוָא דְּכַתִּיב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר וּבֵין
הַחַשָּׁךְ. וְאֵי תִּמְאֵן הַזָּהָה הַבְּדָלָה מִמְּשָׁשׁ. לֹא. אֶלָּא יוֹם
אֲתִי מִסְטָרָא דְּנֶהוֹרָא דְּאֵינוֹ יְמִינָא. וַיְלִילָה מִסְטָרָא
דְּחַשּׁוֹבָא דְּאֵינוֹ שְׂמָאלָא. וַיְכַד נִפְקֵד כְּחַדָּא אָפְרִישׁ
לוֹן. וַיַּבְדֵּלָה הַזָּהָה מִסְטָרָיו לְאַסְתְּכָלָא אַפְּנִין בְּאַפְּנִין
וְלֹא תַּדְבְּקָא דָא בְּדָא לְמַהְיוֹן בְּלֹא חָדָר.

וְאֵינוֹ אָקְרֵי יוֹם וְקָרֵי לִיהְיוֹם. **וְאֵינוֹ** קָרֵי לִילָה
כִּמְאָה דָּאַת אָמֵר וַיַּקְרֵא אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם
וּנוֹגֵן. מַהוּ וְלֹחַשָּׁךְ. דָא חַשָּׁךְ דְּאָחִיד לְלִילָה דְּלִילָת לְה
נֶהוֹרָא מְגֻרְמָה (ס"א וְהִיא אָתְקָרֵי לִילָה דְּכַתִּיב וְלֹחַשָּׁךְ קָרֵא לִילָה בְּגִין דְּאָחִיד
בְּהַחַשָּׁךְ וְלִילָת לְהַנֶּהוֹרָא מְגֻרְמָה) **וְאָף עַל גַּב** דָּאַתָּא מִסְטָרָא
דְּאָשָׁא דְּאֵינוֹ חַשָּׁךְ. **אָבֵל חַשָּׁךְ** עד דְּאַתְּגָהֵיר מִסְטָרָא

לשון הקודש

הַפְּלָא אֶחָד.

וְהַזָּא נִקְרָא יוֹם וְקוֹרָא לוֹ יוֹם, וְהִיא
 נִקְרָאת לִילָה, בָּמוֹ שָׁנָאָמֵר וַיַּקְרֵא
 אֱלֹהִים לְאוֹר יוֹם וּנוֹגֵן. מַה זֶּה וְלֹחַשָּׁךְ?
 וְהַזָּה חַשָּׁךְ שָׁאוֹחוּ אֶת הַלִּילָה שָׁאַוְן לְהַ
 אָוֹר מַעֲצָמָה וְהִיא נִקְרָאת לִילָה, שְׁבָתוֹב
 וְלֹחַשָּׁךְ קָרֵא לִילָה, בְּגִלְל שָׁאוֹחוּ בְּהַחַשָּׁךְ וְאַיִן
 לְהַ אָוֹר מַעֲצָמָה. **וְאָף עַל גַּב** שְׁבָאָה מִצְדָּךְ
 שֶׁל הָאָשׁ שְׁהִיא חַשָּׁךְ. **אָבֵל חַשָּׁךְ**, עד

יִצְא אָוֹר בְּצֵד יְמִינָה וְחַשָּׁךְ בְּצֵד שְׂמָאלָה,
 וְהַפְּרִיקָם אַחֲרָה פָּדָבָדָי לְהַכְלֵל וְהַבָּוָה.
 וְהַזָּה שְׁבָתוֹב וַיַּבְדֵּל אֱלֹהִים בֵּין הָאוֹר
 וּבֵין הַחַשָּׁךְ. וְאֵם הַאמְרָה שְׁחִיתָה מִפְשָׁת
 הַבְּדָלָה – לֹא! אֶלָּא הַיּוֹם בָּא מִצְדָּךְ
 הָאוֹר שְׁהָוָא יְמִינָה, וַיְלִילָה מִצְדָּךְ הַחַשָּׁךְ
 שְׁהָוָא שְׂמָאלָה, וּבְשִׁיצְעָוָב אֶחָד, הַפְּרִיד
 אֹוֹתָם. וַיַּבְדֵּל הַיּוֹתָה מִצְדָּוֹ לְהַקְתְּבָל
 פָּגִים בְּפָגִים וְלַהֲדַבְּקָק וְהַבָּוָה לְהַזְוֵית